

SIN BOŽJI

SRI CHINMOY

Zagreb 2004.

Naslov izvornika:
Sri Chinmoy
THE SON

© Copyright Sri Chinmoy 1973

Prijevod i lektura: Anita Buši

UVOD

Sje am se kako sam prije mnogo godina sjedio u publici u New Yorku. Bilo je to jedne kasne, vru e ljetne ve eri. Bio sam vrlo umoran. Pa ipak sam se našao duboko dirnut onim što se zbivalo na pozornici, gdje je Sri Chinmoy sam izvodio prvi in svoje drame *Sin Božji* koja je prikazivala Kristov život. Ali nazvati ono što sam promatrao izvedbom, bilo bi pravo potcjenjivanje. Radije, ono što se odvijalo na sceni bila je kontinuirana meditacija, otkrovenje najdubljih duhovnih istina.

Po etna scena prikazuje razgovor izme u Boga Oca i Krista Sina u kojem se Sin priprema za svoju misiju na zemlji. Sri Chinmoy je igraju i istodobno obje uloge dao zapanjuju e jednostavno bukvalno zna enje i poetski prikaz Kristove izjave: "Ja i moj Otac smo jedno."

U kratkoj sceni koja mnogo toga stavlja u svega nekoliko minuta scenskog vremena, ima i daljnjih iznena enja kada Sri Chinmoy baca novu svjetlost na važne spekulativne teme. On iznosi svoj vlastiti duhovni uvid o predodre enosti kada Otac govori Sinu da bude samo instrument. Govori o doktrini Inkarnacije, stavljaju i Krista uz ostale velike Avatare: Ramu, Krishnu i Buddhu. Sugerira da je Krist, tijekom svojih "neznanih godina", boravio u Indiji gdje je primao duhovnu obuku. Zatim je ponudio radikalnu interpretaciju Kristove izjave: "Ja sam Put, ..." (Ova interpretacija, kad bi samo bila univerzalno prihva ena, znatno bi doprinijela vjerskoj snošljivosti i razumijevanju!)

Pretpostavljam da ništa od ovoga nije iznena uju e. Sri Chinmoy je jedan od najpoznatijih i najvoljenijih suvremenih duhovnih U itelja. Snagom svoje vlastite unutarnje spoznaje, on može baciti svjetlost na Kristovu pri u, razvijanjem veli anstvene teme prvog ina kroz cijelu dramu. Njegovi komentari, primjerice o Blagoslovima opet prikazanim u obliku razgovora izme u Oca i Sina kada Otac objašnjava Sinu zna enja aforizama, idu u samu srž Kristove poruke. Ovi pasusi nisu samo glanc, ve poezija sama po sebi koja pove ava naše razumijevanje izvornika. Nešto drevno, poznato i vrlo blisko iznenada je prikazano u novom svjetlu, iz sasvim druge perspektive.

Stoga i dalje tijekom ove prekrasne drame **osje amo** Kristovu ljubav i suosje anje, njegovo praštanje i nadasve njegovu predaju. "Budi samo instrument" središnja je poruka ove drame koja odjekuje u Kristovom uzviku: "Budi volja Tvoja!" A mi hvatamo nagovještaj kroz Kristove o i, iz visina njegove svijesti, zapanjuju u istinu da **svi** likovi, i Juda ne manje od drugih, igraju svoje potrebne uloge u veli anstvenoj drami života koja se odvija pred o ima ovje anstva.

Alan Spence (pisac, Sveu ilište u Edinburghu)

SCENE I LIKOVI

Scena 1:	Otac, Sin
Scena 2:	Marija, An eo
Scena 3:	Elizabeta, Marija
Scena 4:	Josip, An eo
Scena 5:	Josip, Marija
Scena 6:	Tri pastira, An eo
Scena 7:	Kralj Herod, tri mudraca
Scena 8:	Josip, Marija, Isus, tri mudraca, An eo
Scena 9:	Isus, Marija, Josip
Scena 10:	Josip, Marija
Scena 11:	U itelj, Isus, u enici
Scena 12:	Ivan Krstitelj, u enici Ivana Krstitelja, Isus
Scena 13:	Isus, Marija
Scena 14:	Isus, Isusovi u enici
Scena 15:	Isus, Otac
Scena 16:	Isus, Juda, Petar, Filip, ostali Isusovi u enici
Scena 17:	Isus
Scena 18:	Isus, Marija, Marija Magdalena, Toma
Scena 19:	Krishna, Rama, Buddha, Krist, Otac

IN 1

SCENA 1

(U Raju)

OTAC: Sine Moj, imam izvrstan plan. Želim ga s tobom podijeliti. Želim da si eš na zemlju i odigraš značajnu ulogu.

SIN: O e, moj O e, to je uistinu izvrsna ideja.

OTAC: Znaš, nezamislivo je težak zadatak raditi za zemlju, raditi na preobražaju zemljine svijesti.

SIN: Ali O e, ja ne želim propustiti ovu jedinstvenu priliku. Osim toga, vrlo dobro znam da eš Ti, O e moj, prožeti sposobnošću u moje zemaljsko hodašće. S obzirom da u sebi nemam niti mrvice oklijevanja, O e, ne mogu podnijeti nikakvo daljnje odugovlačenje.

OTAC (sa širokim osmijehom): Sine, bit eš na zemlji trideset i tri godine!

SIN: Samo trideset i tri godine! Pa kako u, onda, ispuniti svoj zadatak?

OTAC: Sine, ti to možeš i ho eš. Sine, na zemlji neki ljudi hodaju, dok drugi marširaju, a neki čak i trče. U tvom slučaju, ti ne eš samo najbrže trčati, već eš također i očitovati Najviše. Sine, tvoje je tijelo ostati na zemlji trideset i tri godine. Ali tvoja je Svijest voditi svijest zemlje u vijeke vjekova. Sine, re i eš svijetu da si ti Put i da si ti Cilj.

SIN: O e, upravo si me bacio u more smutenosti.

OTAC: Zašto, sine Moj? Kako, sine Moj?

SIN: Krishna, Buddha i ostali su mi prethodili, O e. I siguran sam da će nakon mog odlaska, biti drugih koji će nakon mene uslijediti. S obzirom da tako stvari stoje, kako mogu svijetu re i da sam samo ja Put i Cilj?

OTAC: Sine Moj, kad sam rekao *ti*, ono što sam zapravo mislio jest težnja. Sine Moj, kad sam rekao *ti*, ono što sam zapravo mislio jest spasenje. Ti utjelovljuješ težnju, Put. Ti utjelovljuješ spasenje, Cilj. Upravo si ti kao težnja i ti kao spasenje, onaj koji će Mi služiti, očitovati Me i ispuniti Me na zemlji. Sine, je li ti sada jasna Moja filozofija?

- SIN:** I više nego jasna. Ne trebam ni reći da je upravo Tvoja Samilost ta koja ju mi je načinila tako jasnom.
- OTAC:** Drago Mi je da si Me shvatio. Drago Mi je što Me otkrili na zemlji. Drago Mi je što Me otkrili na zemlji. Drago Mi je što Me otkrili na zemlji. Zapamti da si ti Moj instrument. *Nimitta matram bhava savyasachin.*
- SIN:** O čemu, kojim to jezikom govoriš? Zvuči tako neobično, pa ipak dražesno.
- OTAC:** Ah sine, zar ne poznaješ ovaj jezik? To je sanskrit. A ono što sam upravo rekao jest uzvišena izjava tvoga brata Krishne. Svom je najdražem u eniku rekao: "O Arjuna, budi samo moj instrument." I ti Me otkrili tako čestito svojim učenicima i najdražima reći da budu božanski instrumenti. Sine, reći u tvoj život nešto što te opskrbljuje ili barem zabaviti. Tijekom tvog boravka na zemlji, otkrili Me u onaj dio svijeta gdje se podučavaju spisi na sanskritu. Puno Me otkrili iz njih naučiti. Bit će u tom dijelu svijeta godinu dana. Ta će se godina u tvom unutarnjem životu iznimno isplatiti.
- SIN:** Kako je neobično sanskrit! Kako je milozvučno sanskrit! O čemu, budi tako ljubazan pa mi ponovi ono što si maloprije rekao na sanskritu!
- OTAC:** *Nimitta matram bhava savyasachin.*
- SIN:** Hvala Ti, O čemu. Znam da sam samo Tvoj ponizni instrument. I to je sve.
- OTAC:** Sine, ti znaš vrhunsku tajnu, a ta vrhunska tajna je poniznost. Upravo je tvoja poniznost ta koja će te okruniti transcendentnim trijumfom. Sine, ti Me shvaćaš i Ja tebe shvaćam. Ali svijet te neće shvatiti. Dat ćeš ovjenu anstvu ono što imaš i ono što jesi: beskrajna Ljubav, Brižnost i Suosjećanje. Pa ipak će te svijet sasama krivo shvaćati. Neka će te neprosvijetljena, nebožanska i nezamisliva ljudska bita ubiti.
- SIN:** Ubit će me! Zašto? Kako?
- OTAC:** Zašto? Jer su u neznanju. Kako? Razapet će te.
- SIN:** Razapet će me? Misliš li to ozbiljno, O čemu?
- OTAC:** Da, sine. Da, nažalost,. Ali sine, ti savršeno dobro znaš da samo tijelo biva uništeno, a ne i duša. Duša je besmrtna. Prirodno, kada kavez bude slomljen, ptica duše odletjet će natrag svom božanskom Izvoru.
- SIN:** O čemu, ti su ljudi tako nezahvalni!

OTAC: Sine, zahvalnost se još uvijek nije rodila na zemlji i ne znam hoće li se uopće ikada roditi na zemljinom tlu. Ali, u vrijeme svoga razapetja nemoj misliti da sam zaboravio na tebe. Ljudsko u tebi misli i tako, ali ne i božansko u tebi. S obzirom da uzimaš ljudsku inkarnaciju, povremeno se moraš ponašati kao ljudsko biće, inače, nema igre. Inače i ljudi uvijek vidjeti zjape i ponor izmeću u tvog života isto i blistavosti i svog života ne isto i mrak i tami. Uvide li to, nikad neće ni pokušati nadmašiti svoju zemaljski vezanu svijest. Svjetlost se mora spustiti u tamu. Tek onda može Svjetlost preobraziti i prosvjetliti tamu. Nema drugoga na ina. Kako bi preobrazio svijest ovještva, moraš postati jedno s ovještvom. Moraš postati sastavni dijelovi ovještva. Povremeno ćeš morati djelovati na njihovoj razini, sukladno njihovom ograničenom razumijevanju. Sine Moj, drugoga na ina nema.

Ljudsko u tebi će na koncu tvog putovanja upitati: "Oče, zašto si me zaboravio?" A božansko u tebi reći će: "Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!" Uvjeravam te, sine Moj, da će te utješiti i dobro zbrinuti umirujući ljudsko u tebi. A prosvjetljujuće božansko u tebi neće te uiniti samo besmrtnim, već će tako i ubrzati Moje potpuno Otkrivanje na zemlji.

IN 1

SCENA 2

(Marijin dom. Ulazi an eo.)

AN EO: Marijo, Marijo, imam za tebe vrlo posebnu poruku odozgora.

MARIJA: Posebnu u kom smislu?

AN EO: Posebnu u božanskom smislu, u prosvjetljuje em smislu.

MARIJA: Ah, onda mi reci, samo reci.

AN EO: Marijo, Gospodin raste u tebi.

MARIJA: Gospodin?

AN EO: Gospodar Svemira.

MARIJA: Ne vjerujem ti. Jednostavno ne mogu vjerovati svojim ušima. Ne mu i me, za ime Božje!

AN EO: Mu im li te, Marija?

MARIJA: Da, mu iš me. Bujica straha mu i moje srce. Vulkan sumnje mu i moj um.

AN EO: Ne boj se. To ti ne prili i. Ne stapaj se sa sumnjom, jer ti ni to, Marijo, ne prili i. Re i u ti tajnu: Beskraj utjelovljuješ; Vje nost je tvoje srce; Besmrtnost je tvoj život. Marijo, Isus, sin Božji, je u tebi. On e spasiti svoj narod. Zauvijek e vladati uzduž i poprijeko svijeta. Želiš li znati kako?

MARIJA: Kako?

AN EO: On ne e svijetom vladati snagom ma a. Vladati e svijetom snagom svoga srca, snagom svoje ljubavi.

MARIJA: Snaga srca i snaga ljubavi. Jesu li to dvije različite stvari?

AN EO: Ne, one su jedno. Srce je ljubav. Ljubav je srce.

MARIJA: Napokon sam uistinu sretna. Predao si mi vrhunsku poruku. Što ti zauzvat ja mogu dati?

AN EO: Ništa. Samo vjeruj u ono što ti je re eno.

MARIJA: Sada ti vjerujem. Prihva am tvoju poruku s najve om zahvalnoš u.

AN EO: Marijo, tvoje prihva anje moje poruke moja je najviša nagrada. Marijo, ti si bezgriješna. Ti si veli anstvena. Ti si božanstvena. Marijo, prije nego što odem želim ti dati još jednu dobru vijest. I tvoja e ro akinja Elizabeta imati dijete.

MARIJA: Divno, krasno! Uskoro u je posjetiti.

AN EO: To je uistinu sjajna ideja.

(Izlazi An eo.)

MARIJA: O Gospodine, Ti mi Svog ljubljenog sina daješ. Ja sam samo neuka žena. Ništa ne znam. Ali znam da si Ti sam Oproštaj, sama Samilost i sama Ljubav.

(Marija pjeva.)

Ah! jednostavno je nau iti Poruku Svjetlosti mog Svevišnjeg,
Njegov sjajan i ispunjaju i Zadatak izvršiti je lako.
Njegov Nektarski Dan sad u meni pleše i pjeva.
U nebu Njegove Slave, kupat emo se moj Cilj i ja.

IN 1

SCENA 3

(Elizabetin dom. Marija ulazi.)

ELIZABETA: Marijo, Marijo, uh. Ali ne smijem te više Marijom zvati. Odsada te moram Majkom zvati, Majkom mog Gospodina Svevišnjeg. Blagoslovljena i besprimjerna si ti me u ženama. Blagoslovljen i besprimjeran tvoj je sin me u ljudima.

MARIJA: Neka božanska Majka, Majka svemira blagoslovi mene, moje majušno srce. Neka Njena Univerzalna Svijest vodi mene, moj ponizni život. Neka Njena Transcendentalna Svjetlost prosvijetli mene, moj mali svijet.

ELIZABETA: Uvjeravam te, Ona e to i u initi. Majka svemira ispunit e sve tvoje želje i više od toga.

MARIJA: Hvala ti. Hvala ti. Ah, zaboravih te najvažniju stvar upitati. An eo mi re e da si i ti blagoslovljena božanskim djetetom. Je li to istina?

ELIZABETA: Jest, istina je. Ali moj nije nikakav par tvojemu. To ne zna i da e ljubomora u mom srcu na i skrovište. Ne, nikad ne u dopustiti ljubomori da zamra i vrata moga srca. Moj e sin biti prete a vrhunskog dolaska tvoga sina. Moj e sin re i svijetu tko je tvoj sin. Moj e sin sa sigurnoš u voditi svijet tvojemu sinu, Vrhunskom Zaklonu. On je tvoj sin, ali on e biti moj Gospodin. On e biti moj Svevišnji. On e biti moje Sve.

(Elizabeta pjeva.)

Bog je ovjek.
Njegovo Lice ja ljubim.
Njegova je Ljubav plavo-zlatna,
Moja utrka prema Nebesima.

MARIJA: O Bože, daj mi tri dara. Želim vidjeti svoga sina uvijek onako kako ga Elizabeta vidi. Želim osje ati svoga sina uvijek onako kako ga Elizabeta osje a. Želim cijeniti svoga sina uvijek onako kako ga Elizabeta cijeni.

IN 1

SCENA 4

(Nazaret. Josip drvodjelja sanja. An eo ulazi.)

AN EO: Josipe, ti si naj sretnija osoba na zemlji. Tvoja žena Marija uskoro roditi dijete.

JOSIP: An ele prekini! To što kažeš uopće nema smisla. Kao prvo, još se nisam ni vjenčao s Marijom. A ako je istina da nosi dijete, tada usprkos mojoj najdubljoj ljubavi prema njoj, neću se suočavati s plimom nemilosrdne javne osude vjenčavajući se s njome. Uostalom, tko želi biti podvrgnut divljim skandalima?

AN EO: Marijino dijete biti božansko dijete. Moraš je vjenčati. S obzirom da je on ljubljeni sin Gospodnji, njegova božanstvenost lako odbaciti sve ljudske zakone i principe. Upozoravam te Josipe, ne ponašaj se poput prave budale. Prihvati Mariju. Oženi je. Prisvoji je kao svoje. Ime tvoga sina bit će Isus, što znači spasenje. Njen sin, koji je podjednako i tvoj sin, bit će kralj Izraela. On će prosvijetliti cijeli svijet.

JOSIP: Klanjam se tvojoj dubokoj mudrosti, An ele. Marija i ja postat ćemo jedno i nerazdvojno. Ali, znaš, ja sam samo jednostavan čovjek, iskren i ponizan čovjek.

AN EO: Josipe, svi nam se tvoja jednostavnost, volim tvoju iskrenost, obožavam tvoju poniznost.

JOSIP: An ele, želim te nešto priupitati. Molim te, iskreno mi reci. Koliko često viđate Boga?

AN EO: Boga vidim u rijetkim prilikama.

JOSIP: Bio sam pod dojmom da Boga vidite svakog dana.

AN EO: O, ne. Mi anđeli nismo tako sretni poput kozmičkih bogova. Oni viđaju Boga svakog dana.

JOSIP: Što ti i tvoji drugovi anđeli u biti činite?

AN EO: Činimo nekoliko stvari i za Boga i za čovjeka. Spuštamo dolje Božje poruke od kozmičkih bogova i prenosimo ih ljudskim bićima koji teže. Potajno

nadahnujemo ljudska bi a dubokim nadahnu em i u njima palimo plamen težnje.

JOSIP: Jasno mi reci, ako je to mogu e, što ste, zapravo, vi an eli?

AN EO: Mi smo od Božje snažne Ljubavi i mi smo za ovjekovo visoko obe anje.

JOSIP: Koliko ste veli anstveni!

AN EO: U krivu si Josipe. Radije reci koliko smo sretni. Bog nas je svjesno imenovao da Mu služimo u ovjeku. ovjek nas nesvjesno priziva da mu pokažemo put prema Božjem Transcendentalnom Zaklonu.

JOSIP: Oprosti što sam promijenio temu.

AN EO: Sve je u redu.

JOSIP: Misliš li i osje aš li ti zaista da e moj sin Isus biti kralj Izraela?

AN EO: Nema tu mišljenja niti osje aja! Jasno vidim da e tvoj sin Isus biti kralj Izraela. Štoviše, on e biti božanski Car cijeloga svijeta i snagom svoje ljubavi vladat e zauvijek zemljinom sviješ u.

(Josip sklapa ruke i klanja se an elu. An eo ga blagosilje.)

Neka Bog, izvor svega dobrog, blagoslovi tvoje predano srce.

IN 1

SCENA 5

(Štala u Betlehemu.)

JOSIP: Ajoj, ovo je mjesto prepuno. Sva su svratišta i kona išta puna. Za nas nema mjesta. Uskoro će postati majka djetetu. A s obzirom da vjerujemo Anđelu Gabrijelu, možemo nedvojbeno reći i da će dijete biti Gospodar cijeloga svijeta. Pa ipak, ovdje smo sada prosjaci, a prosjaci ne mogu birati. Stoga, budimo zadovoljni štalom koju su nam dali. Joj, ovdje drže stoku i ovdje će se naše dijete roditi za dan-dva. Naravno, kad se naše dijete rodi, položimo ga u jaslje između krava i volova. Uistinu, ovo je vrhunska ironija sudbine - da Gospodar Svemira svoj zemaljski boravak započne među životinjama i poniznim stvorenjima. Stvarno sam zabrinut.

MARIJA: Sve će biti u redu. Ne zamaraš se nepotrebnim brigama. Naš je Svevišnji Gospodin uvijek milostiv.

IN 1

SCENA 6

(No je daleko odmakla. Neki pastiri uvaju stoku u polju blizu Betlehema.)

PRVI PASTIR: Pogledajte, pogledajte, dragi prijatelji! Koja je blještava i silna svjetlost na nebu!

DRUGI PASTIR: Gledajte, gle! An eo Gospodnji nam brzo prilazi.

TRETI PASTIR: Gle, an eo stoji pred nama.

TRI PASTIRA: Ajoj, neki nepoznati strah mu i naša srca.

AN EO: O mili, jednostavni i iskreni pastiri, odbacite svoj neosnovan strah. Došao sam vam s vijestima o velikoj radosti. Danas, i to baš danas, rođen je Spasitelj. Rodio se u Betlehemu, što nam je tu blizini. Novorođena božanska beba leži u štalici jednog svratišta. On je Krist, Gospodin, pomazani Kralj. Pogledajte uvis i vidite što moji drugovi anđeli čine.

PASTIRI: Ah, oni plešu, slave i pjevaju: "Slava Bogu na visini i mir na zemlji ljudima dobre volje." To je čudesno, čudesno! Požurimo u Betlehem vidjeti tu čudesnu stvar.

(Exeunt omnes.)

IN 1

SCENA 7

(Pala a kralja Heroda.)

HEROD: Nepodnošljivo! Nezamislivo! Nemogu e! Ne u dopustiti da bilo tko drugi bude kralj. Ja sam kralj, jedini kralj Judeje. Sve enici i pisari rekoše mi da se u Betlehemu nalazi ta mala beba kralj. Samo želim biti siguran da je istina da je on tamo u Betlehemu. A ako jest, onda u ga ubiti. Poslat u ga Bogu. Ostat u kraljem dokle god mi bude dopušteno živjeti na ovoj zemlji.

(Ulaze tri mudraca.)

HEROD *(pozdravljaju i ih):* Toliko sam sretan što vas vidim. Mnogo sam toga na uo o vama. Vi ste tri izuzetna mudraca. Stigli ste ak iz dalekog Istoka. Prou avali ste zvijezde i koliko shva am, jedna vas zvijezda vodi prema novom kralju. Molim vas oti ite vidjeti to božansko dijete i vratite se vijestima o njemu. Tada u osobno oti i štovati ga.

(Exeunt tri mudraca.)

IN 1

SCENA 8

(Marija i Josip su u svratištu.)

MARIJA: Josipe, rekla sam ti da se ne brineš. Sada imamo lijepu sobu u velikom svratištu. Nismo više u štatici. Ovdje ćemo sasvim lako moći i paziti na naše milo božansko dijete.

JOSIP: Marijo, bila si u pravu. U pravu si. Uvijek si u pravu.

MARIJA: Ono što tebi i meni treba je strpljenje, i to je sve.

(Ulaze tri mudraca.)

MUDRACI *(klanjaju i se bebi):* O Kralju, o Gospodaru svijeta, danas nismo na zemlji, već smo sada u sedmom nebu blaženstva. Nikakvih božanskih darova nemamo da ti ponudimo. Stoga, zadovolji se primaju i naše zemaljske darove: zlato, mirise, tamjan i mirhu.

JOSIP: O božanski gosti, molim vas, prenošite ovdje našas.

MUDRACI: Hvala, Josipe. To je vrlo ljubazno od tebe.

(Marija ih nahrani. Odlaze spavati u jednom kutku sobu, Josip u drugom kutu, a Marija i dijete u trećem. Nakon nekoliko trenutaka božanski glas probudi tri mudraca.)

GLAS: Idite doma. Ne vraćajte se Herodu.

(Izlaze tri mudraca.)

(Anđeo se pojavljuje i budi Josipa i Mariju.)

ANĐEO: Josipe, ti, tvoja žena i dijete morate odmah poći u Egipat, inače će Herod vrlo brzo pronaći ovdje vaše malo dijete i ubiti ga.

(Marija uzima dijete u naručje. Izlaze svi.)

IN 1

SCENA 9

(Isus, Marija i Josip doma u Nazaretu.)

ISUS: Mama, Mama, što je to na nebu?

MARIJA: To je mjesec.

ISUS: Mjesec! Tako je lijep!

MARIJA: Ti si mnogo ljepši, dijete moje.

ISUS: Ne, nisam. Mama, želim oti i mjesecu i spustiti ga dolje.

JOSIP: Ne moraš i i mjesecu. Mjesec e do i k tebi.

ISUS: Zašto?

JOSIP: Da se igra s tobom.

ISUS: Sa mnom! Kako je to lijepo! *(Josipu)* Znaš Tata, u svojim snovima vidim neke iznimno lijepe ljude. Oni do u i igraju se sa mnom. Jako me vole.

MARIJA: Znaš li tko su oni?

ISUS: Ne Mama, ali oni me jako vole. Oni su moji najbolji prijatelji.

MARIJA: Zovu se an eli.

ISUS: An eli, an eli! Ali Mama, ne vidim ih tijekom dana. Gdje se danju skrivaju?

MARIJA: Tijekom dana skrivaju se na nebesima.

ISUS: Ah, odletjet u na nebesa i uhvatit u ih.

MARIJA: Ne moraš odletjeti i hvatati ih. Oni e sami do i k tebi. Jedan od njih je rekao tvom ocu i meni da si ti ljubljani Božji sin.

ISUS: Što on pod time misli?

MARIJA: To zna i da te naš Gospodin koji je na Nebu, ljubi najviše. Ti si Njegovo najdraže.

ISUS: Jesam li, jesam li Božje najdraže? Tada moram oti i k Njemu. Molim te odvedi me Njegovoj Ku i.

MARIJA: Sutra emo te odvesti u Hram Gospodnji na brdu Morija.

ISUS: Hvala ti, Mama. Sutra u oti i vidjeti Ku u našeg Gospodina. Sutra u vidjeti Gospodina. Hvala, Mama, hvala.

IN 1

SCENA 10

*(Nazaret. Nekoliko godina kasnije. Josip je teško bolestan.
Marija ga neguje.)*

JOSIP: Marija, jesi li obavijestila Isusa o mojoj boljci?

MARIJA: Da, jesam. Prije dva mjeseca, kad je bolest ulazila u tvoje tijelo, zamolila sam karavan koji ide u Indiju, da obavijesti Isusa o tvojoj bolesti.

JOSIP: Koliko vremena treba karavanu da stigne u Indiju?

MARIJA: Barem tri mjeseca.

JOSIP: Ajoj, čak iako je čuo o mojoj bolesti i čak iako je napustio Indiju...

MARIJA: Samo se po sebi podrazumijeva da bi odmah doma krenuo da je čuo o tvojoj boljci.

JOSIP: Ali, draga moja, trebalo bi mu tri duga mjeseca da dođe do nas. Vrlo dobro znaš da su mi dani na zemlji odbrojani.

MARIJA: Ne, ne slažem se s tobom. Moraš ostati na zemlji dok nam se naš ljubljani sin ne vrati.

JOSIP: Tko to ne želi? Ali brod moga života brzo tone. Isuse, moj ljubljani sine, moj brod tone, ali tvoj će brod uskoro ploviti izmeđ u obala zemljinih razapinjuju ih boli i Nebeskog stalnorastu eg ushi enja. Neograni enim ponosom svoje duše promatrat u s Nebesa kako tvoj bijelo-crveni brod plovi prema obalama mog svenadmašuju eg Onostranog. Isuse, sine moj!

(Josip sklapa oči i umire.)

IN 1

SCENA 11

(Benares. Škola za vjerske studije. Nekoliko učenika, uključujući i Isusa, sjeda u polukrug.)

U ITELJ: Danas sam vam došao s novom. Već sam vam došao s *Chandi* i *Yoga Vashishthi*. Danas vam došao s novom knjigom, *Bhagavad Gitom*, nebeskom pjesmom. *Gita* je naša Biblija. Tako, dragi Isuse, siguran sam da si svoju Bibliju pročitao. Počevši od danas, učite našu Bibliju. Isuse, zaboga! Što je to s tobom? Zašto si tako tužan i malodušan? Zar nešto nije u redu s tobom? Je li se nešto dogodilo?

ISUS: Ništa posebno, gospodine.

U ITELJ: Reci mi, reci što mu je u tvoje srce?

ISUS (*rasplakavši se*): Primio sam vijesti od kuće da mi je otac umro.

U ITELJ: Tvoj otac! Kada? Gdje?

ISUS: Moj je otac umro prije tri i pol mjeseca. Umro je u Izraelu. Gospodine, bio si iznimno ljubazan prema meni. Ja sam ti jako zahvalan. Silnom ljubavlju i brigom došao si me nekima od hinduističkih svetih spisa. Ali, nažalost, sutra moram poći kući.

U ITELJ: Kako ćeš se vratiti kući, sine moj?

ISUS: Vratit ću se onako kako sam i došao. Došao sam u Indiju karavanom i vratit ću se drugim karavanom. Sutra ću krenuti. Bio sam u Indiji skoro godinu dana. Svi su ovdje bili iznimno ljubazni prema meni. Ponijet ću sa sobom ljubav Indije, brižnost Indije, suosjećanje Indije da bih je ponudio svom narodu.

U ITELJ: Dragi sine, na tisu i učenika prošlo je kroz moje ruke, ali nijedan ti nije ni blizu. Ti si pravi genije. Ti si neusporediv. Danas teško patiš zbog gubitka svog dragoga oca. Koliko želim da te mogu utješiti. Ah, pala mi je na um sjajna ideja. Pročitaj ti nekoliko stihova iz *Gite*.

*Vasamsi jirnani yatha vihaya
Navani grhnati nara'parani*

*Tatha sarirani vihaya jirnany
Anyani samyati navani dehi*

(Kao što uvijek odbacuje istrošenu odjeću i oblače novu, isto tako utjelovljena duša odbacuje istrošeno tijelo i ulazi u novi oblik za manifestaciju.)

*Nai' nam chindanti sastrani
Nai' nam dahati pavakah
Na ca' nam kledayanty apo
Na sosayati marutah*

(Oružje ne može sasjeći dušu. Vatra ne može opržiti dušu. Voda ne može smotiti dušu. Vjetar ne može isušiti dušu.)

Bi li htio recitirati sa mnom?

ISUS: Svakako. Bit će u sretan i zahvalan ako ti se mogu pridružiti.

*(U itelj i Isus recitiraju zajedno.
Ostali ih u enici napregnutom pažnjom slušaju.
Isusove oči isijavaju radošću.)*

U ITELJ: Oduvijek sam vidio i osjećao nešto posebno u tebi. Izvana to nisam nikom rekao, ali ti si moj najmiliji učenik. Cijenim tvoju iskrenost, tvoju poniznost i tvoju vjernoću. A sada Isuse, s obzirom da ne možeš moći i proučavati *Gitu* sa mnom, želim ti reći i nešto što će te nedvojbeno nadahnuti. Ti znaš da je *Gita* razgovor između Gospoda Krishne i njegovog najdražeg učenika i prijatelja Arjune. Gospod je svog učenika podučio ne samo jedinstvenom. On je rekao da je Bog istinski initelj. Ljudska su bića samo instrumenti. Bilo da smo ovdje na zemlji ili tamo na Nebesima, Bog je taj koji djeluje u nama i kroz nas. Mi smo samo instrumenti: *Nimitta matram bhava savyasachin*.

ISUS: Ovo sam već prije čuo. Čuo sam to negdje drugdje. Ajoj, ne mogu se sjetiti. *(Nakon pauze.)* Ah, znam! Moj Svevišnji Otac rekao mi je ovu *mantru* taman prije nego što sam napustio Nebesa.

(Svi u enici prasnu u smijeh.)

JEDAN UČENIK (rugaju i se): Njegov Svevišnji Otac na Nebesima. Ni manje ni više! Ti budalo, kako se možeš sjetiti nešto što se zbilo na Nebesima? Danas nisi više naš Isus, već kralj Mašte.

U ITELJ: Vi lupeži, šutite! Sakrijte u tišini svoje neznanje. Što ima udnog u tome da se netko sje a svog nebeskog postojanja? Budale jedne, niste još pro itali *Gitu*. Zato se ponašate kao ovce bez mozga. U *Giti* Gospod jasno govori da smo svi mi prošli kroz mnogo, mnogo inkarnacija. Ovo nije naš prvi ni posljednji život. U *Giti* Gospod ispri a Arjuni sve o njegovim bivšim inkarnacijama.

JEDAN U ENIK: Naš Gospod Krishna može u initi takvo nešto. Vjerujemo u Krishnu. Ali da naš Isus, kralj Mašte postupa kao naš Gospod Krishna je apsurdno.

U ITELJ: Budale jedne! Danas moga Isusa nazivate kraljem Mašte. Ismijavate ga. Kažem vam, jednog ete dana saznati tko je on. Vaš kralj Mašte e uskoro postati ne samo kralj Izraela, ve i kralj svijeta. Moje mi srce govori da on nije smrtnik poput nas. On je Spasitelj svijeta. On je drugi Krishna.

(Isus dolazi i doti e stopala svog u itelja krajnjom smjernoš u.)

ISUS: Gospodine, ja sam sav zahvalnost.

U ITELJ: Danas ti doti eš moja stopala svom smjernoš u svoga srca. U bliskoj budu nosti, ne samo ja, ve cijeli svijet dota i e tvoja stopala i slaviti te.

IN 1 SCENA 12

(Ivan Krstitelj sam pored rijeke Jordan.)

IVAN: Ovaj svijet nije za mene. Dosta mi je ovog svijeta. Stalno ljudima ponavljam jedno te isto, pa ipak mi ne vjeruju. Samo me nastavljaju gnjaviti i uznemiravati. Govorim im da ja *nisam* Mesija. Ja *nisam* Ilija. Ja *nisam* Prorok. Pitaju me, a zašto onda krstim ljude? Kažem im da mi je Gospodin odozgora zapovijedio da krstim. Tako er im govorim da ja krstim vodom, ali uskoro e do i onaj koji e krstiti Duhom Svetim. Ja mu nisam ravan. Nisam dovoljno dobar ni da mu odvežem sandale.

(Ulaze neki od njegovih u enika.)

U ENIK: U itelju, slu ajno smo te uli. Govorio si da nisi dovoljno dobar ni sandale mu odvezati. Tko je taj veliki ovjek? Nitko ne može biti ve i od tebe.

IVAN: Djeco, može i ima netko viši od mene, a to je Isus. Ja sam samo glas što vi e u pustinji. Pokušavam izravnati put za Gospodina Isusa da putuje.

U ENIK: U itelju, ti osje aj štogod želiš. Reci štogod želiš re i. Na nama je vjerovati ti ili ne. Ti nisi nikome podre en.

IVAN: Budale nemogu e! Vaša me glupost stalno boli. Ali gledajte, gle! On mi brzo prilazi. Evo jaganjca Božjeg. Evo Sina Božjeg. Evo onoga o kome sam vam cijelo vrijeme govorio.

(Ulazi Isus.)

ISUS: Želim da me krstiš, Ivane.

IVAN: O Isuse, kako te ja mogu krstiti? Ja znam tko si ti. Ti si Sin Božji. Ti si Njegov ljubljani Sin.

ISUS: Nemojmo kršiti poredak. U inimo sve po redu. Moraš me pokrstiti. Ti si me prepoznao. Stoga, ti si božanski velik. Ti iniš put za mene spremnim. Stoga, ti si vrhunski dobar. Tvoja majka, Elizabeta, bila je tako er božanski velika i vrhunski dobra, jer me je ona prepoznala i uvelike nadahnula moju majku ak i prije nego što sam se rodio.

IVAN: O Sine Božji, vidiš mene i moju majku kroz svoju vlastitu transcendentalnu veli inu i univerzalnu dobrotu. Još samo jednu stvar moram u initi na ovom svijetu, a to je da stavim sve svoje u enike pred tvoja stopala kao što stavljam sebe pred tvoja stopala.

(On doti e Isusova stopala.)

U ENICI (*šokirani*): Ti mu možeš doticati stopala, ali mi ne emo. On može biti ve i od tebe prema tvom gledištu, ali mi ne želimo imati ništa s njim. Tebi emo stalno pružati svoju odanost. Ti si naš U itelj, naš jedini U itelj.

IVAN: Budale! Trebate biti odani samo Najvišem. Samo najbolji treba biti vaš U itelj. I želim vam još nešto re i. Ne vodim vas nekome koji je malo bolji od mene. Vodim vas i usmjeravam onome ija veli ina nije ništa drugo doli Božja veli ina, ija dobrota nije ništa drugo doli Božja dobrota. Kažem vam jednom zasvagda, ugoditi njemu zna i ugoditi Bogu Ocu. Imati njega zna i imati Boga Oca. On je najljepši cvijet Nebesa i najkrepkiji plod zemlje.

ISUS (*smiješe i se Ivanovim u enicima*): Vaše je ime sveprosvjetljuju a i sveispunjaju a Vizija Gospodnja. O djeco Ivanova, duboko sam dirnut vašom besprimjernom odanoš u svome U itelju. Vaš U itelj posjeduje Viziju Krajnje Stvarnosti. Suvišno je i govoriti, on e vas voditi, usmjeriti i usavršiti na vašem putovanju prema Transcendentalnom Cilju. Moje srce duboko cijeni vašu ljubav za vašeg velikog U itelja. Moja se duša iskreno divi vašem U itelju zbog njegove nepokolebljive ljubavi prema Istini.

IN 1

SCENA 13

(Isus i Marija kod kuće.)

ISUS: Majko, molim te oprosti mi.

MARIJA: Sine, nisi ništa loše učinio. Zašto ti treba moj oprost?

ISUS: Majko, jučer sam na svadbenom slavlju bio nepotrebno grub prema tebi. Kad im je ponestalo vina, zamolila si me da učinim nešto. Bio sam toliko neprijateljski raspoložen prema tebi. Rekao sam: "Ženo, što se to ti kaže tebe i mene? Moj otac još nije kucnuo."

MARIJA: Ali na koncu si me ipak poslušao. Pa kako onda mogu biti nezadovoljna s tobom? Sine moj, pretvorio si vodu u vino. Koje čudo! Isuse, to je tvoje prvo čudo. Sigurna sam da imaš još mnogo čuda u tebi. Ali reči u ti nešto, sine moj, ako imaš pedeset čuda izvesti u vanjskom svijetu, tada budi siguran da imaš pedeset tisuća čuda izvesti u unutarnjem svijetu. Za sve tvoje aktivnosti u unutarnjem svijetu znati tvoj božanski Otac na Nebesima i moja jednostavna duša. Isuse, jučer sam na svadbenom slavlju zatražila od slugu da te poslušaju. Danas tražim od cijelog svijeta da te poslušaju, i ono to zasigurno i hoće.

ISUS: Preuzvišeno misliš o meni, Majko.

MARIJA: Sine, tvoja natprirodna visina nije samo daleko iznad domene mog iskustva, već tako daleko i daleko iznad leta moje mašte.

ISUS: Znam, Majko moja. Ti samo želiš da moja božanstvenost izbije naprijed. Ja sam sunce. Ti si mjesec. Ja se uzdižem; stoga imaš se ti radosno i bezuvjetno skloniti. Odlučila si držati se odsada u pozadini. Tolika je tvoja ljubav prema meni. Toliko je tvoje jedinstvo sa mnom. Majko, jednoga dana možda postati velikim, ali ti si dobra. A po meni, veličina nije ništa u usporedbi s dobrotom.

IN 1

SCENA 14

(Isus i njegovi u enici.)

ISUS: Lazare, dragi moj prijatelju, tebe više nema. O Lazarova dušo, tebi nudim neizmjernu zahvalnost svoga srca, jer si ti ta koja će mi pomoći objaviti Slavu Božju. Marta, Marija, dragi moji, dolazim vašoj kući i oživjeti vašeg umrlog brata. Djeco, hajdemo u Judeju.

U ENICI: Judeja! Zašto? Zar si zaboravio da su te pred neki dan htjeli kamenovati?

ISUS: Ne brinite. Znam tko sam. Ovoga će puta vidjeti moju svjetlost. Moj dragi prijatelj Lazar umro je prije četiri dana. Moj Otac želi da odem Lazaru i oživim ga.

U ENICI: Ali do sada je već sigurno pokopan. Što možeš sada učiniti?

ISUS: Ja ne mogu ništa učiniti. Ja nisam ništa ni učinio. Ja ne učini ništa učiniti. Ali moj Otac jeste učinio, učinio i učiniće sve u meni i kroz mene.

U ENICI: Gospodine, mi ti slavu dajemo. Ti slavu daješ svom Ocu. Ti ostani sa svojim Ocem. Mi ostajemo s tobom, našim Ocem.

ISUS: Među vama još uvijek ima onih koji ne vjeruju u mene. Kada oživim Lazara, njihova će vjera porasti. Zahvalan sam Lazaru. Zahvalan sam onima koji ne vjeruju, jer mi pomažu objaviti Gospodinovu Božansku Slavu na zemlji. Dođite, ne odugovlažite. Hajdemo poći i donijeti radost ožalošćenim i pogođenim obiteljima.

IN 1

SCENA 15

(Isus na Brdu. Zanesen je transom. Ulazi Otac. Isusovo lice blista.)

OTAC: Želim da daš niz aforizama kao poseban savjet svojim učenicima. Tvoji učenici učenici možda priupitaju za njihova znanja. Stoga učenicima i njihova znanja. Prvo, blagoslovljeni da su siromašni duhom, jer njihovo je Kraljevstvo Nebesko.

ISUS: Kako je divan tvoj savjet Otče!

OTAC: To znači da je Kraljevstvo Blaženstva za one blagoslovljene ljude koji imaju predanu posvećenost unutarnjem i duhovnom životu i koji nemaju ništa s ponosom.

ISUS: Shvaćam. Hvala Ti, Otče. Dalje?

OTAC: Blagoslovljeni da su žalosni, jer bit će utješeni.

ISUS: Divno, Otče.

OTAC: Sine, to znači da pravi duhovni život tragatelja počinje kad ima pravi osjećaj gubitka. Njegov je gubitak, gubitak njegovog unutarnjeg blaga: mira, radosti, ljubavi i blaženstva. Taj gubitak u njemu stvara unutarnji vapaj koji izvana može izgledati kao žalovanje. Naravno, tragatelju toga tipa dat će se natrag mir, radost, ljubav i blaženstvo za kojim vapi da dobije natrag.

ISUS: Shvaćam. Hvala Ti, Otče. Dalje?

OTAC: Blagoslovljeni da su krotki, jer baštinit će zemlju.

ISUS: Divno, Otče.

OTAC: Sine, to znači da ako uvijek ima snažan osjećaj nadmoći, pokušat će vladati nad drugima, ali ako isti uvijek osjeća da je slab i bespomoćan bez Mene, tada će razviti dubok osjećaj poniznosti. Ta će ga poniznost nainiti jednim sa svim ljudima na zemlji. Njegovo univerzalno jedinstvo snaga je koja će mu omogućiti prisvojiti zemlju božanski i vrhunski.

ISUS: Shvaćam. Hvala Ti, Otče. Dalje?

OTAC: Blagoslovljeni da su ista srca, jer vidjet će lice Božje.

ISUS:Divno, O e.

OTAC: Sine, to zna i da samo isto a ima sposobnost primiti i posti i Božanstvenost. isto je srce neusporedivo o itovanje moje božanske Stvarnosti.

ISUS: Shva am. Puno Ti hvala, O e. Dalje?

OTAC: Blagoslovljeni da su mirotvorci, jer nazivat e se sinovima Božjim.

ISUS:Divno, O e.

OTAC: Sine, to zna i da su Moja božanska djeca oni koji teže Svjetlosti i koji su nabijeni Svjetloš u. Svjetlost, u procesu svoga o itovanja, postaje sve-okrepljuju i i sve-ispunjaju i Mir.

ISUS:Shva am. Hvala Ti, O e. Dalje?

OTAC: Udari li te tko po desnom obrazu, a ti mu okreni i drugi.

ISUS:Divno, O e.

OTAC: Sine, to zna i da je praštanje daleko najbolja osobina i u Meni i u svim ljudima. Udari li te neznanje jednom i ti oprostiš neznanju, nema jamstva da te ne e ponovno udariti. Ali, kažeš li neznanju da ukoliko želi ponovno te udariti, da si i više nego spreman uzvratiti mu svojim oružjem praštanja, neznanja tada uvi a da je tvoje oružje beskrajno snažnije od njegovoga. Tvoje oružje ima u sebi Svjetlost i širi je; dok njegovo oružje, tama, sama je zbrka. Ostaju i u krajnoj i stalnoj zbrci, kako se može nastaviti boriti protiv svoga protivnika, Svjetlosti, koja je sva-ljube a i sva- ispunjaju a?

ISUS:Shva am. Hvala Ti, O e, hvala Ti. Dalje?

OTAC: Kada daješ milodare, ne dopusti da tvoja lijeva ruka zna što ti desna ini.

ISUS:Divno, O e.

OTAC: Sine, to zna i da ovjek dobiva velik osje aj zadovoljstva kada vidi da ga netko gleda dok daje nešto drugima. Zadovoljstvo koje proizlazi iz javne predstave odmah stvara nepotreban ponos. Što je ponos, ako ne trenutna no i potpuno samouništenje?

ISUS:Hvala Ti, O e, hvala Ti. Dalje?

OTAC: Za danas je dosta, sine Moj. Malo sam umoran. Nekog u ti drugog dana dati još savjeta.

IN 1

SCENA 16

(Isus sa svojim uenicima.)

ISUS: Ja sam židov, ali židovi me ne prihvaćaju. Mrze me, iako sam ih došao spasiti. Takva mi je sudbina. Pa ipak, znam da će me jednog dana cijeli svijet prihvatiti, voljeti i obožavati. Znam da nisam samo za majušni dio ovještva. Ja sam za svoje ovještvo. Ali oni koji me prihvate i prisvoje kao svoje, nesumnjivo su mi najdraži. Moji su dani odbrojani. Imam dvanaest učenika, a od njih, Juda je taj koji će me izdati. Predat će me u ruke neprijatelja koji će me onda razapeti.

(Svi su učenici šokirani.)

UČENICI: Juda! Juda! Juda će izdati našeg Gospoda!

JUDA: Nemoguće, nemoguće! *(Dotiče se Isusova stopala.)* Gospodine, ima li i nešto ja mogu učiniti bez tvog znanja, ili bez tvog odobrenja, ili barem bez tvog dopuštenja? Znam, Gospodine, tvoje ime se riječi i istinitim pokazati. Ali Gospodine, učini mi se da si ti taj koji me je odabrao da odigram ovu nezamislivu ulogu u tvojoj kozmičkoj igri.

ISUS *(smiješi se i blagosilja ga):* Juda, u pravu si. Istina je da će te svijet mrziti. Ali svijet ne zna da je sve predodređeno. Stoga Juda, kad tvoj glas kućne, odigraj dobro svoju ulogu.

UČENICI: Gospodine, naš glas već kućno. I mi želimo dobro odigrati svoju ulogu.

(Svi zgrabe Judu i pokušavaju ga udarati rukama i nogama.)

ISUS: Stanite! Stanite ili idu vas odmah napustiti! Juda učini ispravnu stvar. Njegova je izdaja predodređena. Što on može sada učiniti? I što ja mogu sada učiniti? Samo naš Otac Nebeski zna što je najbolje za Judu, što je najbolje za mene i što je najbolje za sve vas.

UČENICI: Mi znamo što je najbolje za nas!

(Ponovno pokušavaju udarati Judu.)

ISUS: Stanite! Prekinite! Ako ne prekinete, napuštam vas zauvijek!

PETAR: Gospodine, ti si velik. Ti si božanstven. Tebi je lako oprostiti prljavome izdajici i nitkovu kao što je Juda. Ali mi smo smrtnici, obična ljudska bića. Kako mu mi možemo oprostiti?

ISUS: Petre, na istu način kako i ja tebi oprostiti. Petre, jednoga ćeš me se dana odreći, ne jednom, ne dvaput, već triput. Tri puta za redom u jednom kratkom danu!

PETAR: Ja? Nemoguće! Kada? Zašto?

ISUS: Da, Petre, ti i nitko drugi odreknućeš me se. Ti misliš da je to nemoguće, ali kažem ti Petre, to nije samo moguće, već i neizbježno. Sve je predodređeno. Petre, ne plašiti se, ne lijepiti suze. Tebe najviše ljubljah i uvijek ću te najviše voljeti. A opet, kada kucneš na vrata, upravo ćeš ti biti taj koji će ponijeti moj stijen Istine i otključati vrata mog srca tako da ovaj svijet može vidjeti Svjetlost mog Oca. Toliko me voliš, najviše. Stoga želim da se pobrineš o ostalim mojim učenicima koja su moja janjad, moje ovce.

PETAR: Gospodine, hoću. Sasvim sigurno hoću. Gospodine, ti si Gospod Ljubavi. Ti si Gospod Suosjećanja. Ti si Gospod Praštanja.

ISUS: Ne, ne. Ja samo sam sin ispunjenja. Moj je Otac Gospod Ljubavi. Moj je Otac Gospod Praštanja.

FILIP: Gospodine, hoće li ikada vidjeti tvoga Oca?

ISUS: Naravno da hoće. Filipe, želiš li da ti kažem najvišu istinu? Onaj tko je vidio mene, vidio je Oca, jer smo ja i moj Otac jedno. Djeco, želim vam ispričati smiješnu priču:

Bijahu jednom tri sina istoga oca: najmlađi, srednji i najstariji. Najmlađi je sin rekao: "Otac je na Nebu." Srednji je sin rekao: "Kraljevstvo Nebesko je u vašem srcu." Najstariji je sin rekao: "Ja i moj Otac smo jedno."

Najmlađemu sinu Otac rekao je: "Sine, hvala ti na tvojoj viziji." Srednjemu sinu Otac rekao je: "Sine, hvala ti na tvojoj misiji." A najstarijemu sinu Otac rekao je: "Sine, hvala ti na tvome jedinstvu."

Mila moja djeco, Otac je od mene zatražio da odem u svijet. Poslušah ga. Zatim je zatražio da svijetu pokažem Njegovu Svjetlost. Opet ga poslušah. Poslušao sam sve njegove zahtjeve, a on je ispunio svoje Snove kroz moj posvećeni i predani život. Sada želi da Mu se vratim, te sam na to i pripravan. Djeco, moj mi vas je Otac sve dao. Sada na koncu svoga zemaljskog putovanja, ja vas sve vraćam Njemu. Ja nisam ništa. On je Svatko. On je za svakog. On je Sve. On je za sve.

Juda, molim te do i. (*Juda dolazi i sjeda kraj U iteljevih stopala.*) *Nimitta matram bhava.* Budi samo instrument.

(*Juda pjeva.*)

Danas, danas, danas
Sam s Bogom ostajem;
Sutra i zauvijek
Sa zrakom Njegove Samilosti.

ISUS: Petre, do i molim te. (*Petar dolazi i sjeda kraj U iteljevih stopala.*) *Nimitta matram bhava.* Budi samo instrument.

(*Petar pjeva.*)

Mrava poput mene da spasiš
Ti si e u ovaj svijet prašine i gliba,
Prosjaka poput mene da ljubiš
I podariš ulogu mi zna ajnu u tvojoj Kozmi koj igri.

ISUS: Djeco, budite instrumenti Gospodnji. Svi smo mi Njegovi instrumenti. Njega da utjelovimo do osmo na svijet. Njega da otkrijemo do osmo na svijet. Njega da ispunimo do osmo na svijet.

IN 1

SCENA 17

(Ve er je. Isus sjedi sam u malom vrtu.)

ISUS: Da, izvodio sam udesa i moja su udesa bila mnoga i raznovrsna. Smirih oluje. Izlije ih bolesti tijela. Podarih vid slijepima. Tak sam i mrtve u život uskrsnuo. Ali svijet nikada ne može vjerovati da svoja udesa držim, u najmanju ruku, od drugorazrednog značaja. Dođoh na svijet otkriti svog Gospoda, svog Oca koji je na Nebesima. Povjeruje li tko u mene poradi mene, tada je on beskrajno veći od onih koji povjeroše u mene poradi mojih udesa. A opet, zbog pomanjkanja vjere u ljudi, nisam htio izvoditi udesa u Nazaretu. Ne bi imalo nikakvog smisla. Za mene je svako udo očitovanje Mojsi i Božje Svjetlosti. A ne prihvati li se ono pravilno, samo nahrani ovdjekovu znatiželju, a uopće ne pomogne uzdići njegovu svijest. Stoga, apsolutno je neophodno da se Mojsi i Božje Svjetlosti pravilno nadzire Visinom Božje Mudrosti. Ali tko može povjerovati da posjedujem moć izvođenja udesa usprkos svim nevjernicima, bezvjernicima i izrazitim ateistima? Na žalost, nitko me ne shvaća. Nitko mi ne dolazi da ispuni mog Gospoda na Njegov božanski Način.

(Isus pjeva.)

Nitko mi ne dođe, nitko ne dođe, niti će ikad itko doći.
Samo je moj Ljubljeni Svevišnji došao, samo On.
Za Njegovim Osmijehom zavapih,
A On za mojom nesebičnom ljubavlju.
U meni Drvo Njegove Vizije besano raste.

IN 1
SCENA 18
(Isus i Marija.)

ISUS: Majko, molim te, otpjevaj mi neku pjesmu. Kako bih volio da mogu imati pjeva ki glas poput tvoga.

MARIJA: Sine, kako bih voljela da mogu imati prosvjetljuju e srce poput tvoga.

ISUS: Majko, molim te, pjevaj.

(Marija pjeva.)

Moj život zapo e s ponosom dužnosti,
Moj život živjet e sa svjetloš u ljepote,
Moj život igrat e se s dušom stvarnosti,
Moj život okon at e s Visinom Božanstvenosti.

ISUS: Majko, nedostajat e mi tvoj umilni glas na Nebesima. Za nekoliko u dana biti razapet.

MARIJA: O ne, nemogu e! Ne u dopustiti da se to dogodi. Ljubljeni moj sine, zar ne eš iskoristiti svoju božansku mo i spasiti se? Molim te u ini to, sine moj. Bit u tako sretna, tako ponosna i tako zahvalna.

ISUS: Kako bih ti ugodio, Majko, izveo sam svoje prvo udo na svadbi. Pretvorih vodu u vino. Kako bih ti ponovno ugodio na koncu svog životnog putovanja, izvest još jedno udo, udo nad udimama. S obzirom da moj Nebeski Otac želi da Mu se vratim, morat u se vratiti. Ali tri dana nakon moje smrti, još u se jednom pojaviti i sve vas vidjeti. Ovo udo ne e imati premca u povijesti tvorevine našeg Gospoda.

Stoga, Majko, Majko moga srca, ugodit u ti na druga iji na in. Ne u spasiti svoje tijelo, ve u svijetu dokazati da sam besmrtnan, da sam vje an. Premda je tijelo prolazno, duša je besmrtna. Ovo je tijelo odigralo svoju ulogu. emu ga dulje na zemlji zadržavati? Majko, uskoro eš mi se i ti pridružiti na Nebu.

MARIJA: Ho u li? Kako bih htjela, sine, da možemo zajedno i i!

ISUS: Majko, tvoj as još nije kucno, ali ho e uskoro.

(Ulazi Marija Magdalena pla u i.)

MAGDALENA: Gospodine, sino usnuh užasan san. U mome snu vidjeh te razapetog. Na križu si zatražio nešto za popiti i dali su ti nešto vina. Popio si vino, naklonio glavu i rekao: "Sve je gotovo." Moj je san bio tako jasan. Gospodine, ovaj san okrutno razapinje moje unutarnje biće. Moje je srce potpuno slomljeno. Gospodine, preklinjem te, reci mi da je moj san samo mentalna halucinacija bez imalo stvarnosti u sebi.

ISUS: Jesi li još nešto vidjela?

MAGDALENA: Da, vidjeh još nešto. Vidjeh nešto nevjerojatno. Tri dana nakon svoje smrti pojavio si se pravo preda mnom. Vidjela sam te tako jasno. Otrah Petru i ostalim tvojim učenicima. Svi mi povjerovaše osim jednog učenika.

ISUS: Tko je to bio? Tko ti nije povjеровao?

MAGDALENA: Bio je to onaj zlosretni Toma.

(Ulazi Toma.)

TOMA: Magdaleno, čuo sam tvoj razgovor s Gospodinom. I ja sam, također, imao sličan san. U mome snu vidjeh još nešto. Gospodin je, iz svoje beskrajne dobrote, načinio da mu potpuno povjerujem i rekao: "Ti mi vjeruješ jer si me vidio. Blagoslovljeni da su oni koji povjerovaše, a ne vidješe."

(Toma pjeva.)

Moj um sa sumnjom započinje,
Moje srce sa strahom započinje,
Moj život s kalom započinje,
Sve u ovom kratkom razdoblju.

ISUS: Izvrsno, izvrsno, nisam nikada znao da imaš tako milozvučan glas. Toma, tvoj san sadrži stvarnost u sebi u velikoj mjeri. Magdaleno, tvoj će san uskoro biti pretvoren u zbilju. Magdaleno, molim te otpjevaj mi pjesmu. Nisi mi već dugo pjevala.

(Magdalena pjeva.)

Bijaše doba kad se spoticah i spoticah,
Ali sada se samo uspinjem i uspinjem
Iznad i daleko iznad beskrajnog Onostranog moga Cilja,
Pa ipak, moj mi kapetan zapovijeda: "Naprijed, naprijed!"

ISUS: Magdaleno, vrlo sam zadovoljan tobom. Ono što Ocu treba jest srce isto e, a ti ga imaš u golemoj mjeri. isto je srce neprocjenjivo blago. Prije nekoliko si me mjeseci ula kad sam rekao da su blagoslovljeni oni koji su ista srca, jer vidjet e Boga. Ti eš vidjeti Boga u meni.

MAGDALENA: Gospodine, ve vidjeh Boga u tebi. I još nešto, vidim te samo kao Boga. Ti nisi nitko drugi doli tvoj Nebeski Otac. Ti sve iniš, ali Njemu pripisuješ svu zaslugu. Takva je veli ina tvoga srca.

ISUS: Draga Magdaleno, u krivu si. Moj je Nebeski Otac jedini initelj. Ja sam samo Njegov instrument.

Nimitta matram

Nimitta matram

Nimitta matram

Nimitta matram

Ja samo samo instrument.

IN 1

SCENA 19

(*Na Nebesima. Krishna svira na svojoj božanskoj flauti.*)

KRISHNA: Ah, na zemlji Isus pjeva moju najdražu pjesmu. Kako usrdno nudi blago moje pjesme ovje anstvu. Ne, moram biti potpuno iskren. Ta pjesma nije moja. Ja nisam tu pjesmu skladao, ve ju je naš Otac Svevišnji skladao. On me je podu io toj pjesmi, a ja sam je pjevao na zemlji. Podu io je Isusa istoj pjesmi i sada je on na zemlji pjeva tako usrdno i tako plodnosno.

Ah, danas nam se naš Isus vra a doma. Koliko je naporno radio, naro ito tijekom svojih posljednjih tri godina na zemlji. On treba i zaslužuje odmor ovdje na Nebesima. (*Glasno vi u i.*) Rama, Buddha, gdje ste? Molim vas do ite. (*Ulaze Rama i Buddha*). Naš se brat Isus danas vra a. Otac mi je jutros javio ovu vijest.

RAMA I BUDDHA: Otac uvijek tebi sve prvo govori. Ti si Njegov najdraži sin.

KRISHNA: Uop e ne. Svi smo mi Njegovi najdraži sinovi. Što može jadni Otac u initi? Rama, sino si se hrabro suprostavio Sotoni i silama neznanja. Stoga si ujutro bio mrtav umoran. Naravno da si morao dulje ujutro odspavati. Otac ti nije htio poremetiti tvoj vrsti san.

Buddha, ti si ujutro ustao vrlo rano i po eo meditirati. Otišao si u svoj najdublji trans. Kada te je Otac vidio u tvom uobi ajenom transu, nije ni tebe htio uznemiravati. A što sam ja ujutro radio? Svirao sam svoju flautu i prisje ao se svoje Brindavan *lile* na zemlji sa svojom božanskom Radhom i mojim božanskim gopijama, mojim potpuno odanim i predanim sljedbenicama. S obzirom da nisam ni spavao ni meditirao, Otac mi je prišao i prenio vijest o današnjem Isusovom povratku.

RAMA I BUDDHA: Krishna, ti si sav ljupkost i brižnost za sve svoje posve enike. Nama, svojoj bra i, sav si lukavstvo i sav mudrost. Nikakvo udo da svijet, naro ito Indija, ima toliko ljubavi prema tebi.

KRISHNA: Brate Rama, brate Buddha, nemojmo gubiti vrijeme. Naš e brat Isus uskoro sti i. Njegovo me je razape e potpuno uzdrvalo.

BUDDHA: Bio sam jednostavno užasnut kada sam prije neki dan uo o tome od Oca.

RAMA: Kada mi je Otac rekao o Isusovom razape u, bio sam jednostavno zgromljen. U inio je toliko toga za zemlju, a zemlja mu je zauzvrat ponudila razape e. Zemlja još nije spremna za nas.

BUDDHA: in se da zemlja nikada ne e biti spremna.

KRISHNA: Poradi mene, poradi Oca, budimo spremni do ekati Isusa. Hajdemo mu napraviti prekrasno prijestolje.

*(Na ine zlatno prijestolje. Isus uzašne i pojavi se.
Do ekaju ga s velikim oduševljenjem
I postave na prijestolje. Ulazi Otac.)*

OTAC (*blagosiljaju i i grle i Isusa*): Isuse, moj Isuse.

Vidjeh tvoje patni ko lice.
Zaplakah i plakah.
Osjetih svoje praštaju e srce.
Nasmiješih se i smiješih.
Prigrlih tvoju prosvjetljuju u dušu.
Zaplesah i plesah.